

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. T. – E., R.**, IČO: X., zastúpený advokátkou JUDr. L. D., D., proti žalovanému: **D. Š. B., V.**, IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. P. D., M., **o zaplataenie 12 758,91 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 19 Cb 525/1999, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 263/2011-337 z 8. novembra 2011 v znení opravného uznesenia č. k. 2 Cob 263/2011-348 z 20. decembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 Cob 263/2011-337 z 8. novembra v znení opravného uznesenia č. k. 2 Cob 263/2011-348 z 20. decembra **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom č. k. 19 Cb 525/1999-179 zo dňa 29. 03. 2007 v znení opravného uznesenia č. k. 19 Cb 525/1999-218 zo dňa 23. 08. 2007 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 192 187,50 Sk s 20% úrokom z omeškania ročne od 01. 11. 1998 do zaplataenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť doplatok súdneho poplatku 1 530 Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa v konaní domáhal zaplataenia 384 375 Sk s príslušenstvom titulom zľavy z kúpnej ceny. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že žalobca ako kupujúci a žalovaný ako predávajúci konkludentne uzavreli zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola dodávka foriem. Žalovaný požadované výrobky vyrobil a žalobcovi protokolárne dňa 09. 10. 1998 odovzdal. Žalobca prostredníctvom leasingovej spoločnosti zaplatil žalovanému kúpnu cenu tovaru. Výrobky

od začiatku vykazovali vady a už dňa 16. 11. 1998 žalobca písomne žiadal ich odstránenie. Zápisom zo dňa 27. 01. 1999 žalovaný uznal výskyt vád, ktoré sa zaviazal odstrániť do konca februára 1999. Ďalšie reklamácie žalobcu boli odstraňované v apríli 1999 a odovzdané žalobcovi dodacím listom z 30. 04. 1999 a 03. 05. 1999. Následne si žalobca uplatnil zľavu z kúpnej ceny.

Súd prvého stupňa posúdil nárok žalobcu podľa § 436 až § 441 Obchodného zákonníka a dospel k záveru, že dodané formy boli vadné a vzniklo právo na zľavu z ceny. Tvrdenie žalovaného, že vady foriem si zapríčinil žalobca sám neodbornou obsluhou stroja bolo vyvrátené výpoveďou svedkyne P.. Nebolo preukázané ani tvrdenie žalovaného, že na základe reklamácie žalobcu dochádzalo nie k oprave výrobkov ale k ich úprave. Takéto tvrdenie je v rozpore s písomným oznámením závad na formách zo dňa 16. 11. 1998, ako aj so zápisom z odstránenia vád zo dňa 27. 01. 1999 podpísaným žalovaným. Podľa názoru súdu prvého stupňa zľava vo výške 50% z kúpnej ceny tovaru, čo predstavuje 384 375 Sk, je neprimeraná a nezodpovedá cene výrobku s vadou. Ak by boli výrobky vadné tak ako tvrdí žalobca, prvoradé by bolo odstránenie vád za účelom bezvadných výliskov, nie odmietanie vydania foriem na opravu s odôvodnením, že sú v prevádzke. Súd priznal žalobcovi zľavu z kúpnej ceny vo výške 192 178,50 Sk, čo predstavuje polovicu žalovanej sumy. S odkazom na ustanovenia § 356, § 369 a § 502 Obchodného zákonníka priznal žalobcovi úrok z omeškania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 6 Cob 25/2006-244 zo dňa 27. 01. 2009 na odvolanie žalobcu aj žalovaného zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 192 187,50 Sk s 20% úrokom z omeškania od 01. 11. 1998 tak, že žalobu zamietol a potvrdil výrok rozsudku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol. Zmenil a výrok o trovách konania, tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy prvostupňového konania žalovanému.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 Obdo 35/2009 zo dňa 24. 02. 2011 na dovolanie žalobcu zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že odvolací súd vyvodil z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa iný skutkový záver o odstránení dodaného diela bez toho, aby dôkazy sám opakoval, v dôsledku čoho je konanie postihnuté vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci. Odvolací súd tiež nedodržaním postupu podľa § 213 ods. 2 OSP odňal možnosť účastníkom vyjadriť sa k možnému použitiu ustanovenia § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka, ktoré bolo pre rozhodnutie veci odvolacím súdom rozhodujúce.

Krajský súd v Bratislave vo veci opätovne konal a rozsudkom č. k. 2 Cob 263/2011-337 zo dňa 08. 11. 2011 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 192 187,50 Sk s 20% úrokom z omeškania od 01. 11. 1998 tak, že žalobu zamietol a potvrdil výrok rozsudku, ktorým vo zvyšku žalobu zamietol. Zmenil aj výrok o trovách prvostupňového konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť trovy konania žalovanému a zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho a dovolacieho konania.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že opätovne preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa, oboznámil sa s dôkazmi vykonanými pred súdom prvého stupňa, tieto zopakoval a dal možnosť účastníkom konania vyjadriť sa k možnému použitiu iného ustanovenia právneho predpisu. dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o nepodstatné porušenie zmluvy lebo nebolo preukázané konanie vyjadrené v ustanovení § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktoré zakladá podstatné porušenie zmluvy. Je teda namieste použitie ustanovenia § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka z dôvodu, že žalobca súdu nepreukázal postup v súlade s zákonným postupom uvedeným v Obchodnom zákonníku, čo malo za následok neunesenie dôkazného bremena. O trovách prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 OSP v nadväznosti na § 142 ods. 1 OSP.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 18. 01. 2011.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie s odkazom na ustanovenia § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ OSP s odôvodnením, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodne spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

Podľa názoru dovolateľa odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu je nedostatočné, nezrozumiteľné a ako také nedáva podklad pre skutkové ako aj právne preskúmanie jeho dôvodov. Odvolací súd len formalisticky uviedol, že považuje porušenie zmluvy zo strany

žalovaného za nepodstatné, pričom absolútne neuviedol, z ktorých konkrétnych vykonaných dôkazov a skutočností ohľadne právneho záveru o nepodstatnom porušení zmluvy vychádzala tiež nevysvetlil, z akých dôvodov ohľadne splnenia, resp. nesplnenia podmienok nároku na zľavu z ceny vychádzal. Odvolací súd tvrdí, že opätovne vykonal celý rad dôkazov, avšak v odôvodnení rozsudku absolútne neuviedol ohľadne vykonaných dôkazov čo z týchto dôkazov zistil – následkom čoho je súhrnné skutkové zistenie, ktoré robí rozsudok nepreskúmateľný. Dovolateľ ďalej namietal, že odvolací súd vyslovil právny záver, že zmluva zo strany žalovaného bola porušená nepodstatným spôsobom a že neboli splnené podmienky pre riadne uplatnenie nároku na zľavu z ceny diela zo strany žalobcu, ktorý podľa odvolacieho súdu neposkytol žalovanému primeranú lehotu a nárok na zľavu z ceny si voči nemu neuplatnil. Dovolateľ tiež poukázal na porušenie § 212 ods. 1 OSP, keďže odvolací súd rozhodol nad rámec odvolania podaného žalovaným. Ďalej uviedol, že odvolací súd absolútne neuviedol svoje úvahy ohľadne skutkovej a právnej stránky rozhodnutia. Žalobca má za to, že odvolací súd ustanovenie § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka čo do obsahu právnej normy nesprávne interpretoval. Uviedol, že nárok na zľavu z ceny je klasickým nárokom na peňažné plnenie a ohľadne uplatnenia nárokov na peňažné plnenie z akéhokoľvek titulu nielen teória procesného práva ale aj judikatúra súdov za riadne uplatnenie takéhoto nároku formou podania žaloby na súd. Odvolací súd vytýkal žalobcovi, že v konaní nepreukázal poskytnutie primeranej lehoty žalovanému na odstránenie väd. Avšak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný prostredníctvom zápisu zo dňa 27. 01. 1999 existenciu väd diela preukázateľne uznal a zaviazal sa vady odstrániť v dohodnutých lehotách. Z toho vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému dodatočnú primeranú lehotu na odstránenie väd, ktoré však žalovaný neodstránil a nemal ani záujem ich odstrániť. Z týchto dôvodov navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že formy vyrobil bez väd. Vady vznikli neodbornou manipuláciou zo strany žalobcu, ktoré žalovaný odstránil v rámci reklamácie. Ďalej uviedol, že žalobca si nikdy, písomne ani ústne, iné nároky ako odstránenie väd neuplatnil. Odvolací súd vec správne právne posúdil a dostatočne zistil skutkový stav, a preto navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 OSP),

zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 OSP) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 OSP) došiel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 237 písm. f/ OSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom .

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadi, prečo nevykonal ďalšie dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Pri zmene rozhodnutia podľa § 220 OSP odvolací súd nahrádza svojím rozhodnutím rozhodnutie súdu prvého stupňa, preto riadne, úplné a presvedčivé odôvodnenie rozsudku nie je len formálnou požiadavkou. Aj odvolací súd sa musí v odôvodnení rozsudku v súlade s citovaným ustanovením § 157 ods. 2 OSP vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukázaním na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery. Právne závery odvolacieho súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav.

Ako odvolací súd v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení konštatoval, súd prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení, že dodávka foriem bola vadná, že žalobca reklamoval, že žalovaný sa zaviazal vady odstrániť do 27. 01. 1999 a opravy foriem boli žalovaným vykonávané ešte v apríli 1999. Uplatnený nárok posúdil podľa § 436 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Obchodný zákonník).

Odvolací súd po čiastočnom opakovaní dokazovania posúdil uplatnený nárok žalobcu podľa § 437 ods. 5 Obchodného zákonníka. Hoci rozhodnutie odvolacieho súdu obsahuje

odkaz na použitú normu, nevyplýva z neho proces úvah, na základe ktorých odvolací súd dospel k inému skutkovému a právnomu záveru ako prvostupňový súd. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé aké skutočnosti odvolací súd zistil z jednotlivých listinných dôkazov, ktoré opakoval, ale obmedzil sa len na konštatovanie o opakovaní vymenovaných listinných dôkazov so záverom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že postupoval v súlade so zákonným postupom uvedeným v Obchodnom zákonníku. Pokiaľ nemožno dodatočne preskúmať správnosť aplikácie právnej normy na zistený skutkový stav, odôvodnenie rozhodnutia je z hľadiska náležitostí uvedených v ustanovení § 157 ods. 2 OSP nedostatočné a nezrozumiteľné, čo predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP), na ktoré je dovolací súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 OSP).

So zreteľom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní je záväzný. V novom rozhodnutí súd znova rozhodne aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Alena Priecelová v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L. Blažíčková